

handling, foruden at være trykket af Hensynet til Fællesudvalgets Indstillinger tillige vil være trykket af Afgjørelsen i det Thing, der først har behandlet disse. Jeg indbragte ogsaa strax i Begyndelsen af nærværende Samling et Forslag til en Bestemmelse i Forretningsordenen med det af mig paapegede Indhold, hvilket Forslag blev henviist til Folkethingets Udvalg for Forretningsordenen, der eenstemmig tiltraadte det. Det gik ud paa, at, naar der forelaa Indstilling i en Sag fra et Fællesudvalg, skulde det Thing, som først havde haft Sagen til Behandling, tillige være det, der først fik Fællesudvalgets Indstilling til Afgjørelse. Folkethingets Udvalg tilstillede derefter Landstingets Udvalg for Forretningsordenen dette Forslag med Forespørgsel om, hvorvidt det maatte være enigt i Udfælgigheden af at faae en saadan bestemt Regel, som da maatte indføres i begge Things Forretningsorden for at kunne blive gennemført, men vi have fra Landstingens Udvalg faaet Underretning om, at det ikke har fundet sig foranlediget til at gaae ind paa at foreslaae nogen saadan Tilføielse i Landstingets Forretningsorden. Hermed er det givet, at der ikke kan opstilles nogen fast Regel i denne Henseende, og derfor er det, at Sagen er bleven afgjort mellem de ærede Formænd ved Lodtrækning. Jeg har troet forud at maatte meddele dette for at oplyse, at jeg virkelig har indfriet det Løfte, jeg i forrige Samling gav med Hensyn til denne Sag; men den er strandet paa Modstand fra det andet Things Side.

Jeg vilde ansee det for fuldstændig ufor-nødent og tidsspildende, om jeg paa nogen Maade vilde yttre mig om de Grunde, som paa den ene Side have foranlediget Folkethingets Optraeden i denne Sag, og som paa den anden Side have foranlediget Regjeringens og Landstingets Optraeden. Disse Grunde ere gjertagne saa ofte, at jeg, da det nu er den 26de Gang, denne Sag foreligger til Behandling i Rigsdagen, anseer det for ufor-nødent at komme ind paa den, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Folkethinget i sidste Samling med 50 Stemmer mod 41 vedtog, at enhver Bærnepligtig, som havde modtaget Ordination i den danske Folkekirke, skulde være fritagen

for Tjeneste i Forstærkningen og derhos efter Udløbet af de 4 første Tjenestear i Linien kun kunne indkaldes til Tjeneste i Krigstid. Regjeringen har nu forsøgt at gaae en Mellemvei mellem de to modsatte Anskuelser, som i sidste Samling gjorde sig gjældende i Folkethinget og i Landstinget, nemlig ved at foreslaae Sagen afgjort saaledes, at de Bærnepligtige, der havde modtaget Ordination i Folkekirken, skulde være fritagne for Tjeneste i Forstærkningen og skulde udflettes af Rullen efter Udløbet af deres Tjenestetid i Linien, hvorhos de efter Udløbet af de 4 første Tjenestear i Linien kun skulde kunne indkaldes i Krigstid, og da kun forsaavidt man maatte kunne finde Anvendelse for dem som Præster ved Hæren eller Søværnet. Folkethinget har imidlertid ikke kunnet tiltræde den Betragtning, der ligger til Grund for dette Forslag fra Regjeringen, men har holdt sig til sin tidligere udtalte Mening, nemlig at de Geistlige burde opfylde deres Bærnepligt paa samme Maade som enhver anden Person i Landet. Der har ved de foregaaende Forhandlinger om dette Spørgsmaal været Tale om at gjøre imødekommende Skridt, men jeg har, da der fra 29 ærede Medlemmer forelaa et Forslag til en saadan Imødekommen, fraraadet det ærede Thing paa Sagens daværende Trin at indlade sig derpaa, og jeg anførte som Grund derfor, at man ved slige Leiligheder stiller sig meget uheldig, naar man gjør imødekommende Skridt uden at vide, om de, der staae paa den modsatte Side, ville indlade sig paa at slutte sig til disse. Ved saaledes at opgive sin principale Stilling og at vise Imødekommen svækker man sin egen Stilling uden i nogen Maade at have Vished for, at denne Imødekommen vil blive anerkjendt fra den anden Side; man svækker sig ligeoverfor den endelige Afgjørelse af Sagen, idet man vil komme til yderligere at give efter for at komme igjennem med den. Derimod har det stadig været min Mening, at man maatte komme til et Trin af Sagen, hvor de forskellige Meninger maatte mødes paa et vist Punkt, for at det foreliggende Lovforslag kunde blive til Lov. Dette er jo nemlig et meget vigtigt Lovforslag; det er den nødvendige Slut-